

LA VEU DEL CENTRE CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

En lo local del CENTRE CATALA, Passatge del Crèdit, n.º 7, 1.º
Pera los anuncis, dirigir-se á la Administració.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona un mes. 0'50 Ptas.
Un trimestre en lo restant de
la Península. 1'50 »
Un trimestre al estranger (U. P.) 2'25 »
Un número sol. 0'10 »

«La Renaixensa» y lo Sr. Orozco

(Acabament.)

Anunciavam en lo número passat que diriam mes cosas referents á la falta de fixesa en los principis é inconseqüencia de conducta dels lligats, ab motiu dels articles que *La Renaixensa* ha dedicat al Senyor Orozco á qui donariam nostre parer sobre 'ls propòsits, que, segons dit colega l' animan, de presentar á las Corts varios projectes que tendeixin á la reivindicació dels drets de Catalunya.

Y efectivament, contrasta en gran manera que aquesta gent que posan als núbols á un diputat de las Corts Espanyolas, castellá, no mes per que pensa fer en ellas alguna proposició favorable á Catalunya siguin los mateixos que, en altre temps se oposaren ab tossuderia, á que 'l CENTRE CATALA, dediqués un obsequi á Mr. Gladstone per haver presentat á la Cámara dels Comuns, lo bill que havia de donar per resultat lo plantejament de la autonomia á Irlanda, puig pretenian que totas las distincions las mereixia lo patriota irlandés, Mr Parnell, com á «jefe» del gran partit al qui 's debia l' alcansar tal benefici; sense pensar, infelissos, que Inglaterra es abuy forta, poderosa, y débil, impotent la Irlanda.

Tinguis en compte, que si establim un paralelo entre la importancia de las accions de las duas personalitats citadas, la diferencia es inmensissima. Gladstone trobantse de President del Consell de Ministres inglés, y jefe del numerós partit lliberal, presentá un projecte de Lley, que defensá ab tanta valentia com entusiassme, en lo qual concedia á Irlanda, lo dret de constituhir Cámara Ilegislativa

propia; las mencionadas condiciones que acompanyavan sa personalitat feyan augurarli molts probabilitats d' exit, mes havent sigut derrotat, per pochs vots de majoria, abandoná la Presidencia y desde aquell moment declarantse partidari decidit de la causa Irlandesa, proclamá en sa activa propaganda las doctrinas eminentment lliberals de pau y germanó, fentlas progressar ab son valió concurs, tant com los mateixos patriotas irlandesos ab sa enérgica lluyta, que ha vessat sang humana molts vegadas. Lo poble inglés y l' irlandés, se portan un odi viu y atrós. L' acció del ciutadá inglés Mr Gladstone, donchs, es tan noble y generosa, com pochs exemples poden trobarse en las páginas de la Historia

En cambi, lo Sr. Orozco, diputat de unas Corts que tots sabem com se confeccionan, de unas Corts ahont se respira una atmósfera eminentment absorbent y unificadora, demanará que 's concedeixi á Catalunya la cosa mes natural del mon, lo dret d' emplear entre nosaltres lo catalá com á idioma oficial, y allí, desde la compacta majoria que vota como un solo hombre fins á la minoria aparentment més radical, que acaba de arredonir la comedia parlamentaria, estarán completament d' acort, y deixarán al Sr. Orozco aislat ó poch menos, en las sevas pretensions, que no deixém de regoneixer quanta generositat enclouhen. No contenen, donchs, las mateixas, cap probabilitat d' exit ni poden portar cap bé á Catalunya, puig que servirán perfectament com á dato preciós á la gent que 'ns governa pera dir que no póden Catalunya ni 'ls catalans queixarse, ja que gosem de tanta llibertat que fins se portan á las Corts nostras egoístas pretensions que la nació en us de sa sobrania las rebutja.

Donchs bé, los elements lligats del Catalanisme

alashoras socis del CENTRE CATALA, ab sa ruda oposició impossibilitaren, fins valentse de medis gens recomanables, de que 's portes á cap un dels actes mes importants de que podria vanagloriarse 'l Catalanisme, per l' exemple que pogués inspirar l' actitud de lord Gladstone respecte á Irlanda á n' algun dels *ilustres gefes* de partits espanyols que hagués volgut fer bon us de la alardejada hidalguia castellana, respecte á Catalunya.

En altres assumptos menos importants, y que ratllan ab lo ridícol, contrasta la conducta de nostres *renaixensos*. Nos referim á una proposició presentada al Consell del CENTRE CATALA, demanant que no se prengues en lo successiu cap dependent castellá. ¿Ahont se troba lo llógica de VV. senyors catalanistas *purs*? Es á dir que pera sostenir á un dependent, á qui no han de deurer cap favor, puig que está subjecte al sou que se li dona, se 'ls hi revolta la dignitat de catalá y no 'ls hi succeheix lo mateix havent de estar agrahits y de donar las gracias al castellá prou generós pera portar á las Corts las aspiracions que VV. diuen defensar?

No acabariam si volguessem posar de manifest *renúncios* com los que havem apuntat, de la gent mes cridadora al mateix temps que mes impotent que conta per desgracia 'l catalanisme; sols afegirem que tots ells guardan analogia ab lo fet, altrás vegadas citat, de ser los electors del Sr. Menendez Pelayo pera mantenedor dels Jochs Florals, posposant á ilustres barcelonins quins travalls en favor del regionalisme, son ben manifestos y altamente importants.

Ha arribat ja 'l moment de que donguem nostre humil parer al Sr. Orozco, sobre l' assumpto de que tractem, puig que despres de lo qu' havem dit, podria ab justicia exigirnosel.

Si 'l Sr. Orozco está convensut de que 'ls mals que sofreixen, no Catalunya sola, sino totas las regions d' Espanya, per mes que revesteixin distint caràcter en nostre desventurat país, son deguts á la desballestada Administració que 'ns endogala y que aquesta es filla dels principis que informan lo sistema polítich que 'ns regeix, si V. creu que la organisació política filla d' aquell sistema, no es natural, no es llógica, no correspon á la diversitat característica dels pobles ahont s' aplica, si V. creu ademes, que un' altra organisació mes propia, que tendís á afliuxar las amarras ab que 'l Centro te subjectas á las Regions, fent neixe en ellas iniciatives que á la forsa haurían de produhir activitats encaminadas á realisar lo progrés y 'l benestar de

cada poble, si V. está convensut de tot aixó, com ho suposa la simpatia ab que mira las cosas particulars de Catalunya, alashoras haurá de convenir ab nosaltres que 'l regionalisme, quina doctrina podriam condensar dihent que es lo sistema que fomenta 'l desenrotllo de tot lo que pugui produhir millora, perfecció y benestar dintre la colectivitat regional, es la única salvació que pot tenir Espanya pera al-sarla de la postració en que jau, y elevarla fins á colocarla al costat de las nacions no sols mes poderosas si que tambe mes cultas y avansadas.

Y un cop posat en aquest terreny, la conducta de V. no pot ser mes naturalment indicada. Vosté perteneix al partit monarquich espanyol, y es fill de Castella la Vella, segons creyem; donchs, declaris obertament regionalista, abans que tot, considerant secundarias sas ideas monárquicas, vági ab los seus paysans, que queixas han de tenir y no pocas del centralisme, propáguils la nova idea, ágítils, formi una opinió sana y patriótica que contrarrestí ó presenti cara á la corcada de tots los polítichs á la madrilenya, y si fruyt dels seus travalls pot presentarse á las Corts representant aquesta nova opinió, alashoras si que la seva acció podrá ser gran, inmensa, y de trascendentals resultats no sols pera la seva estimada pátria regional, si que també pera Catalunya, y pera 'l pervenir de Espanya. En aquest cas, podria V. ab rahó devant del Congrés protestar de la mala organisació actual, y fent una oposició sèria y no de pantomina com las que ara s' estilan, no intervenir en res mes, ni apoyar sinó tot lo que afectés directament á la regió de que forma part, y als diputats particularistas d' altres regions, quant n' hi haguessin. Si aixó arribés á ser, nosaltres nos avergonyiriam, puig pensariam quant degenerats estém, que sent los promovedors de tant salvadoras doctrinas encara hi ha hagut qui 'ns ha passat al devant pera realisar lo pás mes práctic que pot oferirse pera reivindicar quant menos la dignitat d' un poble que 's considera oprimit, pero al mateix temps nos n' alegrariam, perque tal vegada 'l seu exemple encoratjaria als nostres compatricis y faria que deixessin apart llurs petitesses personals y tontas apreciacions. En aixó estrema 'l benefici real y positiu que 'l seu comportament proporcionaria á Catalunya, no de la manera que abuy pensa ferho, puig repetim, com V. no deixarà de co-neixer, que sos lloables propósits han de ser infructuosos y per ser vosté un polítich á la madrilenya, además de infructuosos no han de ser de cap resultat moral als ulls del pays escéptich.

Mes si 'ls seus intents arribessin á donar algun resultat, diu *La Renaixensa*, ab tó de presopopeya que al preguntar á algun catalá qui fou lo promovedor de tan patriótica campanya, contestará ab orgull: «Si no era catalá de naixensa, era catalanista de cór; era D. Enrich de Orozco.» Donchs, nosaltres li direm ab tota franquesa que tots los catalans que tingessen un concepte mes elevat de sa dignitat, que 'lcolega aludit, contestarian ab lo cap baix y la rojor á las galdas: «per vergonya nostra no era catalá, era si un home de nobles y justos sentiments.» Y després ab lo cor entristit nos engolfariam en profundas meditacions sugeridas per la puresa de alguns catalanistas que perden lo temps promoguent escissions estérils y dissidencias interessadas.

De «La Gralla» de Montevideo, copiem lo final de la carta que vam donar á coneixer als nostres lectors.

(Acabament)

Barcelona, Decembre de 1887

Los desacerts dels governs centrals, la sanya y fúria ab que de molt temps vé axafant á Catalunya y lo descredit dels partits é institucions madrilenyas, obligáren á molts fills de la terra desenganyats, indiferents ó arruinats, á mirar en lo catalanisme un port de refugi á la tempestat creixent. L' augment abrumador de contribucions, impostos y recárrechs esporuguia als desdixats propietaris y pagesos; los tractats de comers y los absurdos económichs feyan fugir als atribulats comerciants, industrials y obrers; l' amenassa á nostra may prou lloada y preuhada legislació alarmava á la terra del un ál altre termenal; y aixis cada nou cop, cada nova tentativa, cada nova sacudida ha vingut donant elements y credit á la poderosa causa particularista, que assegura ab son triomf la terminació y fi de tantas calamitats, fent columbrar temps de falaguera y llarga bonansa. Mes es precis confesarho: aquestos partidaris ho eran únicament d' ocasió, y estavan disposats á abandonar lo nou camp sempre que vejessen satisfetas las sevas aspiracions tant ó quant justas més ó menos lligítimas, y per lo mateix, estavan faltats de fé y de convicció.

A aquestos, donchs, treballáren per sota má y s' atragueren, los envejosos monopolisadors y depositaris, abans, del credo catalanista, y alarmantlos en sas creencias y en sos inter-ssos, fentlos hi naixer lo dubte que es lo primer esglahó de la protesta, y la

desconfiansa que es lo primer pás de la deserció, los feren contribuir á obrir una profunda divisió en la ja innumerable agrupació catalanista, seguint, cegos, als que prossélits de malas passions y atents á son insá desitj de profit y de mando, no reparan en destruir l' obra santa que á costa de tants travalls y desvetllaments s' havia pogut realisar cap á la somiada regeneració de la patria, á la reivindicació de sos drets robats per un malvat rey, y retinguts vilment per los seus inícuos successors, dignes membres d' una rassa degradada, degenerada y prostituhida, qual nom no 's pot pronunciar sensa dir: «parlant ab perdó!....»

Es possible que lo despit dels constants catalanistas que miravan en un instant desbaratada, ó al menys entorpidada sa grandiosa empresa, y que contemplavan l' engany dels que creyan companys fí dels y lleals, que havian acullit á son costat sens tenir en compte sos antecedents, precipités y fes mes fonda la dissenció; que 'ls ánimos generosos per enters que sian no tenen virtut sobrerera pera sustreure als impulsos de lligítima y justa ira: lo sensible y cert es, que la divisió 's feu y avuy contemplem ab pena y dolor separats per lo fondo precipici de las passions y de las personalitats elements valiosos que de segur, ab cohesió haurian portat á felis terme la sagrada causa de nostra llibertat. Si units aquesta empresa necessita esforços sobrehumans y no podia lograse sino á munts d' abnegació, d' travalls, de sacrificis y de patriotisme; per vias distintas, per procediments diversos, la imaginació s' enfosqueix y lo cor s' abat al considerar que lo martiri de nostra terra va á prolongarse indefinidament, y que nostra dignitat d' homens honrats ha de continuar essent trepitjada per los infames tirans que viuen de nostre infortuni y que gosan contemplar que las miras particulars y las intransigencias fan perdurable son domini vil y l' explotació y flagell de nostra Catalunya.

¿Tindrém la inmensa, la incomparable ventura de veurer que l' amor á la patria sia tant poderós que fassi olvidar antichs rencors y perdonar fers ressentiments, y restituhida la concordia entre germans que haurian d' arribar al sacrifici pera salvar la honra de la sua mare vilependiada?

¡Ah! lo meu goig fora inmens, la meva satisfacció indescriptible si pogués donarli tant fausta nova en una próxima correspondencia. Que la independent GRALLA sia la primera publicació que, desde l' altra

banda del mar prediqui als estraviats fills de Catalunya, germans que tant anyora, l'olvid de las injurias, lo despreci de las miserias, la santa fraternitat.

J, VINYAS.

La setmana política

¿Y la crisis ministerial? Uns periodichs diuen que s' imposa, altres que dintre pochs dias la veurem plantejada, no 'n faltan que diuen que ni ha per dias, quins asseguran que encara ni ha per alguns mesos y hasta fins anys.

Tan se val; per nosaltres son los mateixos gossos, ab diferents collars. De totas maneras 'ns veurem, segons sembla, obligats á pendre de memoria alguns noms dels futurs ministres.

Procurarém que no 'ns falti aquesta facultat intelectual com á lo Sr. Ministre de Gracia y Justicia, á qui lo Sr. Baselga va recordarli un fet fa temps denunciat sobre un obrer que morí aixafat, per un tren en Sevilla, va apareixe despres com mort á consecuencia de una congestió.

Un telégrama, diu, que varen ser presos en Alicante, 22 individuos complicats en la conspiració descuberta. ¿Quina?

Dos que varen ser presos á Xátiva. convictes y confessos, segons veu pública, del delict de conspiració per alterar lo ordre públich; varen dir los quins varen pendrels, que res se 'ls hi endonaba llur detenció per que tenian grans esperansas en lo triomf de sa causa ¡Infelissos! Lo únich que per ara triunfa y sembla que ni ha per temps es la política *panxista* y de *transaccions*.

O si no reparin: «Se ha confirmat la noticia de haberse descubert una tentativa de prevaricació en la qual sembla resultar complicats tres diputats provincials que forman part de la comissió provincial. Se diu que exigian 12,000 duros de present y tres millons de rals, pera aprobar lo projecte de desviació del riu Turia.»

La anterior noticia se refereix á Valencia.

No cal fer esforços pera demostrar que voldriam que aquestos diputats se quedessin á la lluna de llur provincia ó be que 'ls enviessin á poblarla ó repoblarla com vulguin.

Suposem enterats á nostres llegidors del viatge del senyor Castelar á Valencia.

Lo *Resúmen* diu: «Lo Sr. Albareda manifestá

(contestant al Sr. Lasala) que la significació política del Sr. Castelar, no pot inspirar temors als amichs de la monarquia. ... Suplica (als conservadors) que ab llurs intransigencias no impossibilitin la adquisició de noves forses pera la monarquia.

La *Ibèria* diu que lo indicat ministre Sr. Albareda afegí: «No temeu, no, que aixó produeixi trastorns; tingueu mes bé la seguretat de que lo resultat ha de ser tan oposat, que porti en lo seno de la monarquia als que viuen separats de ella, mes be per accidents de forma que per diferencias de fondo.»

En la sessió del Senat á que fem referencia va haverhi declaracions referents al viatge del Sr. Castelar á Valencia que valen no un sino tots los politichs de Espanya.

Lo Sr. Albareda: ¿Perque vos alarmeu? ¿Es que ja aquesta persona va á jurar lo càrrech de ministre? No temeu: vos ho diu un verdader amich vostre, senyors conservadors.

Lo duch de Mandas: Castelar es republicá impenitent.

Lo Sr. Navarro Rodrigo: Brindá per la reina en lo Escorial.

Lo Sr. Albareda: Ningú mes odiat dels republicans que desitjan la República á tota costa, que lo senyor Castelar.

Los senadors amichs y correligionaris del Sr. Castelar:.... callan com morts.

Lo únich que en tal cas podran dir quant retorni lo Sr. Castelar á Madrid es portarlo al Senat y dir: ¡ECCE HOMO!

Los periódichs madrilenys donen compte de haver arribat ja una comissió del Ajuntament de aquesta ciutat pera gestionar lo aplassament de la Exposició - filfa.

Un cop mes haurá endevinat la VEU DEL CENTRE lo que ha profetisat.—Z.

SECCIÓ OFICIAL

CENTRE ESCOLAR CATALÁ DE BARCELONA

Lo soci d'aquest Centre, D. Joseph Payá Raurich, profesor de Taquigrafia en la Escola Normal d'aquesta ciutat, s'ha oferit á ensenyar l'art aquest als socis del *Centre Escolar Catalá* y del *CENTRE CA-*

TALÀ que ho sollicitin; obrintse ab aquest motiu un curs que comensarà 'l dimars dia 20 de 'ls corrents.

Lo que comunico à V. pera 'l seu conexement y consegüents efectes.

Visca V. molts anys.

Casa del Centre, 16 de Mars de 1888.

LO PRESIDENT,
Adolf Ros.

LO SECRETARI 2.º,
Pere Vivet.

Sr. President del CENTRE CATALÀ.

NOTICIAS Y COMENTARIS

Per mes que durant tots aquestos dias s' ha vingut dihent que l' aplassament de la abertura de la Exposició-ruina era ja cosa feta, fins ara no s' ha pas fet saber oficialment. Comprenem que als que portan lo *tinglado* los requi tenir que donar tal pas, pero ... no trobaran pas altre remey. Es *impossible*, *materialment impossible*, que la inauguració pugui ferse lo dia anunciat ab tant de bombo.

Seguim, donchs, apostant, ara CENT CONTRA UN, á que la Exposició no s' obrirà pas lo dia 8 del pròxim Abril.

..

Escritas las anteriores ratllas, llegim en los diaris oficiosos que la inauguració de la Exposició-ruina, tindrà dos actes. Lo primer se celebrarà lo dia 8 d' Abril y será zensillísim. Se reduhirá á la obertura per l' Ajuntament, podent, no obstant, lo publich visitar tots los edificis. L' acte según se verificará á mitj Maig, quan vingui á Barcelona la Regenta; y llavoras se farà la inauguració aparatosa.

Ab tot y que lo que 's prepara sigui ja l' aplassament vergonyant, nosaltres seguim assegurant que ni aixó 's farà. Lo dia 8 d' Abril no podrà obrirse la Exposició, ni ab aparato ni sens ell, y si, á pesar de tot, se vol portar endavant lo que sembla acordat, no s' obrirà pas una Exposició, sino una preparació que distarà molt d' estar acabada.

Mantenim, donchs, la nostra posta.

Lo públich en general y fins aquells que estaven mes obcecats, comensan ja á obrir los ulls y veure que caminem drets cap á la ruina. Es impossible que 'ls administradors dels bens comunals, per desa-

tentats que se 'ls suposi, no vejín que lo que 's gasta no pot pas soportarho Barcelona.

Tot està en renou, y per tot arreu se lleusan no los rals ni 'ls duros, sino los milers de duros. S' omple la ciutat de jardinets ridículs, que costan un ull de la cara; la major part dels carrers tenen los empedrats alsats; los *entarugats* portan una marxa vertiginosa; lo Passeig de Gracia s' omple de *candelabros* que han de resultar caríssims; á las Ramblas y altres passeigs s' estableix la illuminació eléctrica; á Casa la Ciutat se gastan los diners á carretadas; en las dependencias llogadas pera establirhi provisionalment las oficinas municipals, las obras que 's fan espantan, etc., etc., etc.

¿Qui ho pagarà tot aixó? ¿D' ahont surten los diners que 's pagan, y de ahont sortiran los que 's quedan á deure? Tals son las preguntas que 's fa tothom, y ningú hi troba resposta.

La ruina de Barcelona sera completa si dura una temporada curta mes la bojeria que s' ha apoderat dels que manejan sos interessos. Avuy ja molts se ne donan compte; demá quan no hi serem á temps ho plorarem tots.

Llavoras se veurá de quina part está lo patriotisme y l' amor á Catalunya.

La «Societat Barcelonesa de Amichs de la Instrucció» va aprobar per unanimitat permetre usar del dret de parlar la llengua catalana en las discussions, demanda que va fer lo soci Sr. Giró. Trobem la cosa tan natural, que fins nos sembla impossible, que puguin sols posarla en dupte. Associacions Catalanas, y á pesar d' aixó no pot negarse que son per desgracia moltes las que no admeten la nostra llengua, per lo qual hem d' aplaudir á las que, com la de que nos ocupem, cumploixen lo seu deber.

Lo nostre molt distingit consoci, en Frederich Soler, está pasant una forta tribulació de familia. La esposa, D.ª Albina de las Casas, está malalta de molta gravetat, en tant que sa germana, D.ª Teresa, ha tingut un atac de feridura, y que sa filla, donya Blanca, está també indiposada.

Inútil es dir que desitjem prompta curació ó alivi á las tres, y que oferim al nostre bon amich tot lo que pugui servirli de consol ó lenitiu en mitj de sa tribulació.

En lo darrer número de *La Veu del Camp*, D. Bernat Torroja segueix la seva resposta a las cartas obertas que vam dirigirli desde lo nostre periódich.

Esperem que hagi acabat pera veure si haurem de replicarli alguna cosa, sens perjudici de que en aquest número ó en un dels pròxims li fem alguna observació que 'ns acudi.

Ahir va tenir lloch en lo nostre CENTRE la sessió pera dar lectura al treball que ha resultat premiat en lo concurs obert pera obtar al premi ofert per lo nostre consoci, doctor Benavent, President de la Secció de «Ciencias Morals» de aquest CENTRE.

Lo Sr. Arús y Arderiu presidi l'acte fent constar era en ausencia del Sr. Lasarte (D. Manuel) atribulat abuy per desgracias de familia, y despres de curtas paraulas explicant lo motiu del retràs ab que ha degut celebrarse la obertura dels plechs contenint lo nom dels autors distingits y la entrega del premi, concedí la paraula al Secretari del Jurat, qui en una breu memoria doná compte de la opinió que han merescut los treballs presentats. Exposá abans algunas consideracions relatives al moviment literari català que si conta gran número de escriptors de género mes ó menos frívol, sempre purament literari entretinguts no més en jochs de imaginació, no conta per desgracia, ni mitja dotzena d'escriptors dedicats al cultiu d'estudis sérios y trascendentals, llevat d'algunes contadas personalitats que conreuhan la historia; tot lo qual dona per resultat que si 's busca quants y quins sobressurten en lo moviment literari català modern sols se trovan poetas. «Pensadors, filosofhs, científichs que conreuhin la llengua catalana han de buscarse en altrás centurias» diu la citada memoria.

Després d'aquesta lectura se procedí á obrir lo plech que contenia lo nom del autor premiat, que resultá esser nostre consoci lo Sr. J. Barcon Olesa, qui á instancias de la presidencia llegí alguns fragments del treball premiat, essent rebut ab aplaudiment.

Acabat fou obert lo plech que tancava lo nom del autor del altra treball, que porta per lema: *Amor, Instrucció y Treball*, distingit per lo jurat ab menció honorífica. Resultá esserne autor lo professor D. Manuel Nonell y Saurí.

La lectura de lo poch que va llegirse interessá als oyents aixís per sas formas claras y senzillas

com per llur fondo reflexiu y fill de bona observació.

S'ha apoderat tal furor dels elements oficials y dels que 'ls segueixen, que sas manifestacions nos fan apareixer com si estiguéssim tots tocats d'un ram de bojeria.

Volem no mes fixarnos en las GUIAS de Barcelona que han aparegut ja ó que s'anuncian. Fins ara teniam la del Sr. Roca y Roca, que junt ab duas ó tres de mes antigues, eran tot lo que 's necessitava pera omplir las necessitats de Barcelona. Una segona edició económica de una d'ellas fora lo que exigiria lo bon servey dels forasters que 'ns visitarán.

Donchs be: ademes de las ditas, tenim ja en campanya la del Sr. Coroleu, (copiada fins en las erradas de la del Sr. Roca), ab cromos llampants y desastrosos, y una altra de Barcelona y sa provincia. Ahir corrian ja prospectes de la que lo Sr. Valero de Tormos ha fet pera editarla lo Sr. Grau, agent oficial de la Exposició, y qual primer tiratge será de trenta mil, (segons diuhen los prospectes); y de una económica (á pesseta) d'un tal senyor Chinchón, que promet tirarne cent mil exemplars, en francés y en castellá. Ademes de las ditas, sabem que lo Sr. Lopez, (D. Enrich) ne prepara una francesa, y una castellana, y que iguals preparatius fa lo senyor Piaget. Altres aficionats ne preparan encara d'altras, entre las quals n'hi haura una de cara, puig que s'intentarà vendre á tres ó quatre duros l'exemplar.

Tenim, donchs, que entre uns y altres prometen tirar duascentas mil guias, y preguntem nosaltres: ¿Ahont serán los compradors? Per molts forasters que se suposin, ¿pot esperarse que arribin á vuyt ó deu mil los que necessitin guia? De las demes, ¿que en farem? ¿Las vendrem al drapaire ó esperarem la época de la matansa pera ambolicarhi tocino?

Hora fora ja de que penséssim una mica y nos fiquéssim dins de la realitat de las cosas. ¡No 'ns falta sinó que, ademés de la ruina municipal, los particulars, tocats del furor de bojeria que tenen ja alguns, fassin negocis tan ruinosos com prometen ser alguns dels que havem indicat! ¡Llavoras si que será complert lo desastre que caurá damunt de Barcelona!

SECCIÓ D' ANUNCIS

COLMADO DEL CRÉDITO

Passatge del Crèdit, 5.

DEJUNIS

Bacallà llibre superior á 1'25 cénts. lo kilo.

Gran surtit de peixos en conserva á preus baratíssims, y tots procedents del Mar Cantábrich.

Especialitat ab tunyina en escabeix.

5, Passatge del Credit, 5,

CARME,—40 Y HOSPITAL,—26.

SASTRERÍAS ECONÓMICAS

DE

MIQUEL FORTUNY.

Vestits complers, de 20 ptas. avánt.

Abrichs gavans, de 20 » »

Capas, de 35 » »

Vestits pera nens de totes edats y de tots preus.

GRAN FÁBRICA DE LICORS

DE

TARRAGÓ Y C.^A

4, Carrer Aurora, 4.

Sessió inaugural del Centre Catalá, del any corrent (1887-1888).

Butlletí, contenint la Memoria, Poesias y Discurs presidencial.

Preu, pessetas 0'50.

PAPER DE FUMAR «PLANAS»

La extraordinaria acceptació en que se veu favoregut aquest paper es degut á trovar reunidas en ell, las tres principals condicions que pocas vegadas poden trovar los fumadors en altrás classes de paper.

Bons materials en sa elavoració.

Bona consistencia.

Y cremar ab una regularitat admirable.

Se troba de venta en tots los estanchs, kioscos y demés llochs de costum.

Depósit: Unió, 2.

PRODUCCIO DIARIA

DEU MIL KILOS DE PAPER

BALDOMERO LLOPIS GUIX

Representant de la casa Olalde y C.^a

DEPÓSIT Y DESPATX

Cervantes, 3. BARCELONA.

Papers pera imprimir litografiar y embalatje

Sobres y paper pera escriure.

L' Espagne telle qu' elle est, per V. Almirall. Edició de Paris, (Nouvelle Librairie Parisienne.)

Preu á Paris, Frs. 3'50.

Llibrerias de Verdaguer y Piaget, Rambla del Mitj.

TALLERS

DE

FUNDICIÓ DE FERRO Y BRONCE

Y CONSTRUCCIÓ DE MÁQUINAS

DE

VALLS GERMANS

Carrer Campo Sagrado, 19, ensanche S. Antoni

BARCELONA.

D. VALENTI ALMIRALL, desde principis del any corrent, ha tornat á obrir son despaig de advocat, especialment pera consultas, juntas, tranzaccions, apelacions y judicis orals.

Horas de despaig de 10 á 12 del matí y de

2 á 4 de la tarde.

Carrer de la Princesa, 25, 2.º

LO CATALANISME

per V. Almirall.

SEGONA EDICIÓ (ECONÓMICA)

Preu 2.50 pessetas.

Se ven á las principales librerías. Los Senyors socis del Centre de dins y de fora de Barcelona, que vulguin adquirirne mes d'un exemplar, los obtindrán á preu de llibreter, ó sigui á 2 pessetas dirigintse directament al autor.

FABRICA DE SABÓ DE TOTAS CLASSES

y depósit d' olis refinats

DE

ALBERT CARBO

Fábrica y despatx, JUNQUERAS, 4.

Venta en grós y á la menuda.

IA L BRUCHI

Botiga de marchs y cuadros daurats.
Oleografias, estampas y gravats.
Fábrica de transparents. Venta al en grós y á la menuda.

TALLER DE ARGENTIUTAR CRISTALLS PERA LLUNAS DE MIRALL

Portaferriassa, 10.-Barcelona.-Petrizol, 17.

Poesía del Regionalisme

Discurs llegit en la inaugural del CENTRE CATALÁ del any corrent, per son President.

Un quadern (tiratje á part del Butlletí).

Preu, pessetas 0.25.

UN AMBO DE REGIDORS

FI DE FESTA EN UN ACTE

PER

Rosendo Arús y Arderiu

De venda en totas las librerías de Catalunya y en la Administració d' aquest periódich.

Preu, 1 pesseta.

ESTAMPA

DE

VICTOR BERDÓS Y FELIU

31, MOLAS, 31.

(Avans Tapineria, 17)

ACREDITADA

per la promtitut, bon gust y excesiva economía
en tota classe de impresos,
desde la tarjeta al treball tipogràfic
més complicat.

ESPECIALITAT

en la impressió d' llibres talonaris, notas de preus
estats d' comptas
y demás documents perteneixents al comerç.

31, MOLAS, 31.